

a l'Espai Cub del 15/07 al 06/09

GERMÁN PORTAL *SALÓN DE LO INTOCABLE*

Què és allò “que no es pot tocar” a què fa referència l'artista Germán Portal a *Salón de lo intocable* (Saló d'allò intocable)? Són els mites creats al voltant de la història de l'art. És a dir, creences i estereotips que afecten tres camps del relat artístic: l'artista com a *geni*, l'aura de l'obra d'art i el desenvolupament dels moviments artístics. Segons un consens comú, l'artista és un ésser imprevisible, impràctic, tocat per quelcom indefinible anomenat geni que justifica plenament les seves actuacions. Després, comptem amb el mite de l'aura de l'obra d'art, aquella aroma intensa i sagrada que perfuma les creacions de l'artista-gení. Finalment, de la personalitat dels moviments artístics sabem que van sorgir per l'espurna d'un líder, en un lloc concret del món i per generació espontània, aglutinant una sèrie d'artistes talentosos, gairebé tots homes. Relats, tots relats referenciats pel discurs acadèmic, que no es corresponen amb la realitat orgànica de l'esdevenir històric, un esdevenir poblat de figures que van dur a terme un treball anònim que no ha transcendit als catàlegs setinats de divulgació tipus Taschen.

Contra els relats estereotipats de l'artista-gení, de l'aura de l'obra d'art i del plantejament-nus-desenllaç dels moviments artístics, Germán Portal ha plantejat a l'Espai Cub una instal·lació singular, entre la gosadia i el pur desvergonyiment. Portal ha abarrotat aquest espai de 3 x 3 x 3 m d'èmul·ls d'obres del període d'avantguardes, referències a Picasso, Grosz, Boccioni i Giacometti, artistes al podi de la mitificació històrica. I comença la gran broma de Germán Portal: les seves noves obres basades en *hits* dels *masters of art* estan disposades a l'espai de manera barrejada, com si es tractés d'una exposició de les avantguardes que avui es considera obsolet. El fet de plantejar un *white cube* (el model expositiu referencial del segle xx) amb una imitació d'una exposició d'avantguardes a dins, suggereix un joc de miralls que desdobra el fet expositiu: ¿l'exposició són els quadres que s'exposen o la simulació d'una exposició obsoleta *en sí*?

Però el joc continua i, en aquesta exposició comprimida que potser no és una exposició, les peces amb les quals Germán homenatja les formes dels clàssics són fetes amb canonades, cartons ondulats, paper d'alumini i materials barats o reciclats. Tot aquest conglomerat de materials i formes

de fer casolanes s'identifica contemporàniament amb la filosofia *do-it-yourself* (DIY), amb el que és popular i accessible. Per tant, el treball amb materials precaris i l'aspecte DIY que pren *Salón de lo intocable* desmitifica les formes sagrades de la modernitat i les avantguardes, i –encara més enllà– acostava al públic la possibilitat que ell mateix produeixi les seves pròpies obres. Aquesta invitació, mostrada de manera tan teatral, tenyeix *Salón de lo intocable* d'un cert to humorístic que facilita l'empatia de l'espectador amb la proposta.

Al capdavant, *Salón de lo intocable* palesa en l'artista mateix un plaer per la pràctica en si del treball artístic, un gaudi en el procés d'evocació de les formes del cubisme o del surrealisme. Tot el treball de Germán Portal en retrospectiva el revela com un apassionat de l'art i la seva història, que gaudeix citant i referenciant mitjançant llenguatges artístics variats que gestiona amb solvència. La satisfacció en el seu ofici de pintor li permet fomentar la reflexió sobre el que signifiquen les formes de l'art en perspectiva històrica, sobre l'abús que se'n fa, sobre la manipulació que han sofert i en la qual potser han participat els mateixos artistes. Perquè, com bé va expressar Oscar Wilde, “l'únic deure que tenim amb la història és el de reescriure-la”.

Germán Portal (Montevideo, 1979) és llicenciat en Belles Arts per la Universitat de Barcelona i ha completat estudis a l'Acadèmia de Belles Arts de Ravenna (Itàlia). Ha exposat de manera individual a Nuova Icona (Venècia, Itàlia, 2005 i 2007) dos projectes que van coincidir amb les edicions 51a i 52a de la Biennal de Venècia i, més recentment, a la Galeria Silvestre (Madrid, 2015). Entre les exposicions col·lectives en què ha participat destaquen *CALL 2010* (Galeria Luis Adellantado, València), *Atelier de Barcelone* i *Collection LAC* (LAC – Lieu d'Art Contemporain, Narbonne, França, 2013 i 2008, respectivament), el Premi de Pintura Internacional Guasch Coranty 2012 (Centre d'Art Tecla Sala, l'Hospitalet, Barcelona) i *Des-aura* (Galeria Silvestre, Tarragona, 2015). Ha rebut diversos ajuts a la creació, com les ajudes per a la promoció de l'art espanyol i suport a les noves tendències en les arts del Ministeri de Cultura (2005), com també ajudes a la mobilitat de l'Institut Ramon Llull (2005, 2007 i 2013). Actualment és artista resident a Hangar (2014-2016).

27/05/15 – 05/07/15

Sala Gran
David Bestué
Realismo

Espai Cub
Firas Shehadeh
I came from there

15/07/15 – 06/09/15

Sala Gran
Mar García Albert
75°

Espai Cub
Germán Portal
Salón de lo intocable

16/09/15 – 01/11/15

Sala Gran
Xiana Gómez
*Cultura de dormitorio:
Narraciones de
adolescencia femenina*

Espai Cub
Federico García Trujillo
Frames Rocío

11/11/16 – 17/01/16

Projecte de Comissariat
Anna Manubens
Visceral Blue

Tardor 2015

Projectes deslocalitzats
Enric Farrés
i Joana Llauradó
*El visitant ideal d'una
col·lecció sentimental*

Salah Malouli
*Projecte Rosoum,
estrategias para un cómic
árabe independiente*